

tydningen af den Udtalelse af den ærede Ord-
fører, at man, hvis de ikke optoges med i Lov-
forslaget, fuldkommen kom til at saane en Regel
for, hvorledes dette Kontraktforhold for myndige Per-
soners Vedkommende skulde være indrettet. Det er jo
dog ikke det eneste Tilfælde, hvor Lovgivningen ikke har
befattet sig med mulige Kontrakter, der er jo
mange andre Gæmner i Lovgivningen, mange
andre mulige Kontraktforhold, hvor Lovgivnings-
magten ikke har befattet sig med at give Regler
for, hvorledes disse Kontrakter skulde være indret-
tede, eller hvorledes de ikke skulde være indrettede.
Jeg kan ganske henholde mig til de Ytringer, der
ere faldne om, at i saadanne Tilfælde bør Lov-
givningens almindelige Regler om Kontraktens
bindende Kraft være det Afgjørende, saaledes at
Kontraktens Indhold, naar den er indgaaet af en
myndig Mand eller en Mand, der er raadig i
alle Forhold, som den angaar, maa anses for at
være det, hvorefter Kontrakten bør fortolkes og
udføres. Jeg maa derfor meget bestemt holde
paa, at Mindretallets Ændringsforslag vedtages,
og at man ikke ved denne Leilighed uden, saavidt
jeg kan skjønne, nogen virkelig paatrængende
Grund, gjør en Undtagelse fra det, der igrigt er
gjældende Ret med Hensyn til mindreaarige Per-
soner paa alle Omraader af vor Lovgivning. Jeg
kunde egentlig være meget tilbøjelig til at tiltræde
det af det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds
(Jesøen) stillede Ændringsforslag, hvorefter Bestem-
melsen om, hvor paagjældende Kontrakt skal
underskrives, væsentlig reduceres til Regerings-
forslagets Bestemmelse, om at den skal paategnes
af Dvirigheden. Jeg kan, som det ærede Medlem
ogaa selv udviklede, ikke se, at det kan have sær-
lig Betydning, hvilken Dvirighedsperson der under-
skrives. Underskriften tjener jo kun til Sikkerhed
for, at Kontrakten oprettes skriftlig, og for, at den
ikke indeholder Noget, som er stridende mod nær-
værende Lov, og jeg kan heller ikke se, at den
Omførelse, om man tager de Mindre-
aarige med eller ikke, kunde have nogen Ind-
flydelse paa Spørgsmaalet om, hvorvidt en
bestemt Dvirighedsperson eller en hvilken som helst
Dvirighedsperson kunde underskrive Kontrakten.
Jeg ser nemlig ikke, at der paaligger Dvirigheds-
personen nogen anden Pligt end den at paase det
Ovennævnte; og navnlig finder jeg ikke, at Lov-
forslaget paalægger ham at søge Tilfald med, om
Loven overskrives i sine enkelte Dele. Jeg tror
ikke, at det paalægges eller kan paalægges nogen
Dvirighedsperson at undersøge, om Lærlingene ikke
benyttes i længere Tid, end Loven foreskriver, eller
om de faa Leilighed til at komme i Kirke om
Søndagen; det vilde være en Byrde at lægge paa
Dvirighedspersonerne, som vilde være aldeles uover-
kommelig, og selv om Lovforslaget indeholdt nogen
Antydning i den Retning, tror jeg, at de allerede
af den Grund maatte være fritagne for den, at
det var dem umuligt at gjøre det. Jeg tror der-

for, at det Simpleste og Letteste vilde være at
vedtage det ærede Medlems Ændringsforslag
til Flertallets Forslag. Med Hensyn til Æn-
dringsforslaget under Nr. 2 af et Mindretal, kan
jeg ikke negte, at det har indret mig noget, at
et æret Medlem har fundet det tvivlsomt, hvilken
Mening Arbejderkommissionen i saa Henseende har
haft. Jeg lagde vel Mærke til, at det ærede
første Medlem for 10de Kreds (Jesøen), som har
været Medlem af denne Kommission, forleden ud-
talte sig paa en Maade, der kun kunde fortolkes
derhen, at han ikke havde forstaaet Arbejderkom-
missionens Forslag saaledes, at der ikke skulde
paalægges den paagjældende Mester nogen For-
pligtelse under Straffansvar; men efter at jeg har
hørt det ærede 12te kongevalgte Medlem (Rosen-
ørn), der ogsaa har været Medlem af Kommissi-
onen; udtale sig ogsaa i den Retning, og efter
at han har vedlagt sine Udtalelser med Beviser,
hentede fra selve Arbejderkommissionens Forslag
til Lov, som jeg ogsaa har liggende for mig,
hvori der udtrykkelig staar, at Undblivelse af at
estertomme de Forrifter, som staa i Loven, skal
straffes med Bøder paa 1—200 Kr., er det mig
ubegribeligt, hvor noget Medlem kan være i Tvivl
om, hvad der har været Arbejderkommissionens
Mening. Jeg kan dertil sige, at det af det ærede
kongevalgte Medlem Anførte ikke blot har været
Arbejderkommissionens Mening, men det har været
alle de andre Autoriteters, hvis Bedømmelse Lov-
forslaget er gennemgaaet, og man har tillagt
Sagen en saadan Betydning, at man udtrykkelig
har fremhævet, at det var noget af det Vigtigste,
Loven indeholdt. Jeg vil sige, jeg tillægger Sa-
gen saa megen Betydning, at naar den Bestem-
melse gaar ud, anser jeg Loven for at være tem-
melig virksom. Det ærede Medlem for 5te Kreds
(Ørnø) anstillede nogle Betragtninger om Ind-
holdet af § 1 og Meningen med den. Jeg kan
ikke tro, at der kan være nogen som helst Tvivl om,
hvad Meningen har været med § 1, naar der
udtrykkelig staar i Lovforslaget: „Naar en Hånd-
lende, Fabrikant, Gaandværker eller anden Nærings-
drivende antager en Person under 18 Aar til Op-
læring i sit Fag, skal der derom oprettes skriftlig
Kontrakt“ osv. Jeg kan ikke se, at der er Mulig-
hed for, at det kan lade nogen Tvivl tilbage
om, hvad Meningen har været med Lovforslaget,
og jeg kan heller ikke se, at der kan være
nogen Anledning til at gjøre den Bemærk-
ning, at det naturligvis ikke er alle Kontrakter
mellem Arbejdsgivende og Arbejdende, der skulle
indgaa skriftlig. Nei, det er en Selvfølge,
at Arbejdskontrakter kunne indgaaes mundtlig.
Det forekommer mig tvivlsomt, at Lovforslaget
ikke har givet sig nogen som helst Karakter af at
ville blande sig i dette Forhold. En saadan Kon-
trakt kan oprettes mundtlig, men vil man indgaa
en Lærlingekontrakt, skal den være skriftlig, og
jeg anser det for at være nødvendigt for at give